

לתור אחרי שדיים אפריקניים

תְּנִי לִי זְמַן...
לְהַקְבִּיל אֶת פְּנֵי הָאֵהָבָה הָאֲסוּרָה הַזֹּאת
תְּנִי לִי זְמַן...
לְהִזְכֹּר בְּאֵהָבָה הָעוֹלָה מִתְהוֹם הַנְּשִׂיָה
תְּנִי לִי זְמַן...
לְהִתְחַמֵּק מִן הָאֵהָבָה הַזֹּאת הַחוֹסֶמֶת אֶת הַדָּם בְּעוֹרְקֵי
תְּנִי לִי זְמַן...
שְׁאֲתוֹדַע לְשִׁמְךָ...
שְׁאֲתוֹדַע לְשִׁמִּי
שְׁאֲדַע אִיפֹה נּוֹלְדָתִי,
וְאִיפֹה אָמוֹתִי,
וְאִיךָ אֶקוֹם לְתַחֲיָה כְּצִפּוֹר בֵּין שְׁמוֹרוֹת עֵינַיִךְ
תְּנִי לִי זְמַן...
שְׁאֲלֵמְד אֶת הַלֶּךְ הַרוּחַ
וְאֶת הַלֶּךְ הַגֵּל,
וְאֲלֵמְד אֶת מִפְתַּי הַמְּפֹרָצִים...

הוּ אִשָּׁה הַשּׁוֹכֶנֶת בְּסוּד הַעֲתִיד
הוּ גִרְעִינִי הַפֶּלֶל וְהַרְמוֹן...
תְּנִי לִי מוֹלְדָת שְׁתִּשְׁכִּיחֵנִי אֶת כָּל הַמוֹלְדוֹת
תְּנִי לִי זְמַן...
לְהִתְחַמֵּק מִן הַפְּנִים הָאֲנִדְלוֹסִיּוֹת הָאֵלֶּה, וּמִן הַקּוֹל הָאֲנִדְלוֹסִי הַזֶּה,
וּמִן הַמּוֹת הָאֲנִדְלוֹסִי הַזֶּה...
וּמִן הַצֵּעַר הַמִּתְרַגֵּשׁ עָלַי מִכָּל עֵבֶר...
תְּנִי לִי זְמַן גְּבֻרָתִי
לְחַזוֹת אֶת הַמִּבּוּל מֵרֵאשׁ...

הוּ אִשָּׁה...
הָעוֹלָם כְּפִי שְׁתֵּאֵר בְּסִפְרֵי הַכְּשָׁפִים לְפָנֶיךָ
הִיָּה עוֹלָם שֶׁל פְּרוֹזָה...
אֲחַר בָּאת וְנוֹלְדָה שִׁירָה

תְּנִי לִי זְמַן...
 לְתַפֵּס אֶת הַשָּׁד הַמְּפֹרָכֵס לְעֵמְתִי כְּסִיחַ הַזֶּה...
 שָׁד בְּדוֹאֵי נִיחּוּחֵי כְּמוֹ גֶרְעִינֵי הַלֵּל,
 וְכְמוֹ קֶפֶה מְבַעֲבַע עַל גַּחְלִים...
 וְקָדוּם כְּנַחֶשֶׁת דְּמִשְׁקָאִית...
 וְעֵתִיק כְּמִקְדָּשֵׁי מִצְרַיִם...

תְּנִי לִי זְמַן...
 לְמִשׁוֹת אֶת הַדָּג הַשׁוֹחָה מִתַּחַת לַמַּיִם הַיָּרְקִים...
 רַגְלֶיךָ עַל מוֹךְ שְׁטִיחַ הַתַּפְלָה... תְּנוּחָה שֶׁל שִׁירָה
 וַיְדִיךְ... עַל הַכָּרֶס הַנִּכְמָרֶת לְתִינּוּקוֹת,
 קִצְיָדָה שֶׁל שִׁירָה...

תְּנִי לִי זְמַן...
 לְגַלוֹת אֶת הַקּוֹ הַמְּבַדִּיל בֵּין וְדָאוֹת הָאֵהָבָה
 בֵּין כְּפִירָה...
 תְּנִי לִי זְמַן...
 לְהַשְׁתַּכְנַע כִּי רְאִיתִי אֶת הַכּוֹכַב בְּמוֹ עֵינֵי
 וְכִי אֲדוֹנְנוֹ אֶלְחָדֵר דְּבַר עֲמִי...
 הוּ אִשָּׁה ... מִיֶּרֶךְ נוֹשְׂרִים תְּמָרִים אֲדַמְדְּמִים...
 כְּמִתְמָר הַמְּדַבֵּר...
 שְׂדֵךְ דּוֹבֵר שְׁבַע לְשׁוֹנוֹת...
 וְאֲזַנֵּי קְשׁוּבוֹת...
 תְּנִי לִי שְׁהוֹת...
 לְהִתְחַמֵּק מִן הָאֵהָבָה הַסּוֹעֶרֶת,
 הַסּוֹחֶפֶת...

תְּנִי לִי שְׁהוֹת לְהַשְׁתַּכְנַע... לְהֶאֱמִין... לְכַפֵּר
 לְחָדֵר אֶל לֵב-לֵבָם שֶׁל הַדְּבָרִים...
 תְּנִי לִי שְׁהוֹת... לְהֵלֵךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם...

תְּנִי לִי שְׁהוֹת...
 לְהִתְכַוֵּן בְּטָרֶם יִבְחַת הַיָּם...
 כִּי סְמִיךְ הוּא מְלַח הַיָּם שֶׁנִּלְכַּד בֵּין הַטְּבוֹר... וְהַשְׂדִּים

וסבוק הוא דג־הפּריש ההולך ובא... לא אדע מנין?
תני לי שהות לנשם לרוחה...
כי עשב הים נערם כאסיף מתחת לכרסים
תני לי שהות...
לקרא את מזלי בעיניך העצומות...
כי לא הרגלתי גברתי
לנהג כמו שנים...
הו בעלת הפנים האפריקניות, הטרגיות, הסנאיות...
הו אשה שיד לה במעשה המרפבה של האש והעשב...
תני לי שהות להתכונן...
להתאקלם...
להתרגל...
לודא טעם פליאותי...
תני לי עשר דקות... חמש דקות
עד שיפוג קצף־המין... ותשך מלחמת העצבים...

תני לי שהות להרגע...
ועם שחר אתן לך תשובתי...

גליון 147-148, אפריל-מאי 1992

מערבית: שמואל רגולנט